

SZEGEDI NAPLO.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egyes évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Kitüntetések árfolyama.

(Pénzen vett érdemjelek.)

Szeged, febr. 23.

Ismét fölmerült egy érdemjel-közvetítési botrány. Aféle piszkos dolog, melynek révén ugyancsak bőven emlegetnek bennünket külföldön, de persze úgy, hogy nincs benne köszönet.

Különösen a bécsi sajtó az, mely egész gyönyörrel tombolja ki indulatosságát és haragját a magyar „testvérek” ellen, akik nemrégien elég vakmerők voltak visszautasítani a sajtónak féktelen, durva támadásait.

Fizetnek most a kedves bécsi lap-társak kegyetlenül, széltibe-hosszába tárgyalván egy magáról megfélemezett embernek rendjel-üzérkedését, természetesen úgy, hogy azt az egy embert typusnak tüntetik föl, az esetet pedig rendszeresen ismétlődőnek.

Nos, az eset elég csunya is, azt nem lehet tagadni. Ha valóban bizonyul az, ahogy előadják, mélyen kompromittálja egy tekintélyes magyar intézménynek képviselőjét és közvetve magát a testületet is: az országos gazdasági egyletet, melynek igazgatójáról, röviden előadva, a következő história jut nyilvánosságra.

A bécsi gazdasági kiállítás magyar osztályából már a múlt év nyarán hire

szállott egy szégyenletes visszaélésnek, mely jogosultan keltette a legkinosabb föltűnést. A kiállítók ugyanis valóságos árjegyzéket kaptak a magyar osztály félhivatalos irodájából, azon árak megjelölésével, hogy a kiállítási érmek minőség szerint menyibe kerülnek. Egyenesen arra hívtak föl az illető kiállítók, hogy fizessék meg a kitüntetésekért és válogassanak azok közt tetszésük szerint, mert nem a kiállított tárgyak értéke dönt a díjak megítélésénél, hanem az, hogy mily összegen váltják meg a dícsőséget a kapzsi, lelkiismeretlen közvetítőktől.

Nem lehetett, vagy talán csak nem akarták konstatálni, hogy a bécsi gazdasági kiállítás érmeit hányan vásárolták így meg, de ismerve a botor hiuságnak általános gyöngéjét, valószínű, hogy az élelmes iroda csinos összeget kereshetett ebből a gyalázatos mesterségből. Viszont azonban mégis akadtak néhányan, akik más szempontból fogták föl a kiállítási jutalmak megszerzését és a hozzájuk intézett revolver-leveleket rendelkezésére bocsátották részint a bécsi gazdasági kiállítás igazgatóságának, részint egy-egy lapnak, alkalmat adva ezzel a szabad szédelgés megtorlására.

De bizony nem torolták meg a szédelgést. Szokás szerint itt is működött az ugynevezett „tuss” és a magyar irodában, úgy látszik, mindössze azt a tanulságot merítették az első rémületből, hogy jobban kell vigyázni a mellékjövendelmek szerzésénél és nem szabad a borra valókról írásos elismeréseket adni.

Határozottan erre mutat az, hogy ugyanerről az irodáról jegyzik föl most a szédelgésnek egy másik, még jövendelmesebb fajtáját: a rendjel-közvetítést, mely már nem is egészen új keresetmód nálunk. Hiszen tudvalevőleg leplezték már le a magyar parlamentben és miniszteri irodákban olyan embereket, akik előkelő állásukat rendjelek és patika-jogok kijárására használták föl jó pénzért.

Kitaposott nyomokon haladt e szerint az, aki a bécsi gazdasági tárlat egy francia kiállítójának 5000 frtéért rendjel megszerzését ígérte. Sőt annyira biztos lehetett e szenzála dolgában, oly szilárdan bizott a befolyásában, hogy az elígért rendjel „értékét” föl is vette készpénzben előre.

Mindenesetre könnyelmű ember volt ez a francia, ki ötezer forintjának nem talált jobb helyet, mint hogy egy kis czifraságba fektesse, melynek va-

A „SZEGEDI NAPLO” TARCZÁJA.

Dubrovszky.

Elbeszélés.

Irta: Puskin Sándor.

(Folytatás.)

15

A háznagy jelentette, hogy tálalva van. Kirila Petrovics vezette a vendégeit. Utána a hölgyek mentek s végül a lányok, mint egy szökdécselő kecske nyáj.

A férfiak szemben foglaltak helyet egymással. Az asztal végén a francia preceptor ült a kis Szasával.

Az evőeszközök csörgése összevegyült a zajos beszélgetéssel. Kirila Petrovics elégedetten tekintett végig az asztalán s örvendett, hogy ily dus vendégeskedést engedhet meg magának.

Ebben a pillanatban egy hatlovas hintó vágatott az udvarra.

— Ki lehet ez? — kérdezte a várnagy.

— Pafnutics Antal, — feleltek többen a vendégek közül.

Az ajtó megnyílt s valóban Pafnutics jelent meg rajta. Ez egy himlőhelyes, magas ötvenéves ember volt, hatalmas hármastokával, a mely a jó életmód bizonyítványaképek teküdt az álla alatt. A szalonba lépve, mentegetni kezdte magát.

— Egy terítéket! — kiáltott Kirila Petrovics. — Ül le Pafnutics barátom és

beszélj el nekünk, hogy miért jöttél a mise után és miért késtél el az ebédről is. Ez neked nem szokásod. Te ajtatos vagy és szeretted a vendégséget.

— Bocsánat, — felelt Pafnutics, megerősítve a gombjait a kaftánjában, — rossz órában találtam elindulni: az országuton kétfelé törött a kocsim tengelye. Mire egy kerékgyártót találtam, belekerült három óra-hosszába. Majd meg hogy elindultam egyszer csak azt vettem észre, hogy a kistenevkai erdő áll előttem. Már azon nem mertem áthatolni, — kerülővel jutottam az udvarodra.

— Hohó, — vágott közbe Kirila Petrovics — hát mi az ördögtől félsz te a kistenevkai erdőben.

— Mitől félek kisapám? Hát Dubrovszky kutya? Azt hiszem nem éppen mulatságos a körmei közé kerülni! Ennek az embernek a keze nem szokott hibázni és engem különösen megtapogatna ha a kezei közé kerülnék.

— És miért éppen téged illetne ez a megkülönböztetés?

— Miért, kisapám; hát nem emlékszel már a néhai Gavrilovics André pörére, hiszen éppen én bizonyítottam abban, hogy Kistenevka nem az övé, hanem a tied. Már pedig az elhunyt — isten nyugossa — megígérte, hogy istenesen megigazgat érte és a fia megakarja tartani az apja szavát.

Isten mentsen ettől az embertől mindenkit. Eddig ugyan nem raboltak ki nálam mást, mint a színt, de azt hiszem egyszer csak ott teremnek majd a kastélyban.

— Pedig — szólt Kirila Petrovics, azt hiszem jó zsákmányra tettek volna szert. Hiába tagadod, szinig áll most is a pénzes ládád.

— Igen, kisapám Kirila Petrovics, így volt ez valamikor, de most teljesen üres.

— Nono Pafnutics barátom, ne hazudjál, — én ismerlek! Hova is költenéd az ezüstjeidet? Ugy élsz mint egy sertés és a parasztjaidat szüntelen zálogolod. Hiszen egyebet sem csinálsz, mint a tallérjaidat halmozod.

— Szeretted a tréfát kisapám Kirila Petrovics, felelt sóhajtozva Pafnutics Antal, tény az, hogy ki vagyok pusztulva minden pénzből.

És a derék Pafnutics hozzá látott az evéshez. Troieukurov békét hagyott neki. Az új törvényszéki elnökhöz fordult, aki ekkor először volt nála és az asztal tulsó végén a perceptor mellett állt.

— Hát elnök ur, mikor teszi már a kezét Dubrovszkyra.

Az elnök zavarodottan felelt:

— Hallgatunk kegyelmes uram.

Hm. „Hallgatunk!” Önök már régóta hallgatnak, pedig a Dubrovszky-banda jó fogás lenne a törvényszéknek. Az utazási

lóságos értéke legföljebb husz forint. De olyan könnyelmű már ez a francia sem volt, hogy kiszolgáltatassa magát annak, aki drága hiúságát nem tudta vagy nem akarta kielégíteni és a pénzt mégis zsebre vágta. Különösen az boszantotta a francziát, hogy amint őt informálták, nem is a közvetítő költötte el az 5000 frt váltságdíjat, hanem egy miniszteri tanácsos, akinek módja lett volna a szerződést „becsületesen” teljesíteni.

Ennél a pontnál kezd a legnagyobb botránnyá fejlődni ez a kedélyes eset, mert a francia, sóvár türelmetlenséggel várva sokáig és hiába a megalkudott és megfizetett cifráságra, egy szép napon magánál az illető miniszteri tanácsosnál sürgette meg a keresztet. A tanácsos pedig végre járt a dolognak és kiderítette, hogy nevével rutul visszaéltek és hogy a rendjel-kereskedés nyomai ugyanoda vezetnek a bécsi gazdasági kiállítás magyar osztályaiba, ahol az érmekre árverést tartottak. És nem mindennapi komplikációja ennek legujabban az az érdekes részlet, hogy a rendjelkövetítéssel gyanúsított ur a miniszteri tanácsost rágalmasi pörrel támadja meg.

Idáig van a történet nyomtatásban. További következése mindössze abból áll, hogy az országos gazdasági egyletnek előkelő nevű tisztviselője állásáról lemondott, amint a krónika szól: nem önszántából. Nem valószínű, hogy az érem- és rendjel-kereskedés után oly tőkéket gyűjthessen valaki, melyek fölöslegessé teszik rá nézve a hivataloskodást. Az ilyen keresetre vetemedő urakat nyomorult szédelgéseikbe is rendszerint a szükség viszi bele és az az általános kórság, hogy

költség, napidíjak, tanácskozási költségek stb. — valami csak maradhatna mindig az erszényben is. Minek elszalasztani ezt az alkalmat, midőn a rablók elfogásával jótékonyságot is gyakorolnának a környékre. Nem így van elnök ur?

— Teljesen kegyelmes uram.

A vendégek nevetésben törtek ki.

— Amint tetszik, — én szeretem az őszinteséget, — szólott Kirila Petrovics. De látom, hogy már magamnak kell a kezembe vennem az ügyet, nem várhatok a hatóság jóakarátára. Milyen kár, hogy megégett az előbbi elnök. Ő már azóta viszaadta volna a nyugalmunkat. Apropos: mi újság Dubrovskyról? Hol járt utoljára.

— Nálam Kirila Petrovics, — felelt egy női hang. — Kedden nálam ebédelt.

Minden tekintet Globova Anna felé fordult. Ez egy igénytelen kis özvegyasszony, kinek mindig világot ölelő kedve van. Feszült érdeklődéssel várták az elbeszélését.

— Ezelőtt körülbelül három héttel elküldöttem az ügynökömet a postára egy levéllel, mely Vaniámnak szólt. Pénz kellett a jó fiúnak, mert a tiszti élet sokba kerül. Én meg szoktam vele osztani a jövedelmemet. Akkor kétezer rubelt küldöttem a postán. Megfordult ugyan az eszemben, hogy Dubrovsky elrabolhatná ezt az összeget, de megnyugtattam magamat azzal, hogy a

kevés munkával, könnyen és fényesen akarnak élni.

Egyik részen ezek a nyomorult szédelgők, másik részen a hiu bolondok: a kettő nélkül nem volna kelete és értéke azoknak a semmiségeknek, melyekért ma oly sokan törnek magukat. És igazán az lessz belőle, hogy ha meglátunk egy olyan cifra érmet, mindjárt két áldozatot sejtünk mögötte, azt, aki megszerezte és azt, aki fészeg vele.

A vedresházi társulat konverziója.

Nem e konverzióból eredőleg, de a társulat tényleges viszonyainál fogva azonban ezen tulterhelés is igen jelentékenyen alászáll azon okból, mert az 1888-ik évben eszközölt fölmagasítási és erősítési munkálatokba 120—140,000 frt tőke fektetett be, dacára annak, hogy ezen befektetés a m. kir. pénzügyminiszteriumhoz még 1888-ik évben bejelentetett, az mai napig liquidálva nem lön.

A konverzió keresztülvitelével egyidejűleg ezen liquidatio megejtése is szorgalmaztatván, a tett intézkedések után a legközelebbi időben a legbiztosabban várható, miáltal a társulat a befektetett tőke 8 százaléka után eső föld és általános jövedelmi pótdobban évenként 3200—3500 frt körüli adóvisszatérítési összeget élvezend, mely összeget a fentebb kitüntetett 4030 frt 25 kr. kirovási többletből bevonva, kirovási többletként a majdnem kétszeres kölcsön után csak 830 frt 25 kr. marad fenn, vagyis 192,000 frtos kölcsön után fizetett 6937 frt 62 kr. kirovás helyett a 370,000 frtos kölcsönért, ezután csak 7767 frt 86 krt fog fizetni.

Helyénvalónak látom ezuttal jelezni azon tőkéket, melyeknek a társulat ezidő szerint birtokában van, vagy a legközelebbi időben ép a konverzió útján birtokába jut.

A társulati pénztárból vett értesülés szerint:

1. Mint a 192,000 frt tiszai kölcsönnek föl nem használt része a társulati pénztárban kezeltek 18,000 frt.

2. A tiszai kölcsön tartalékalapja czi-

város nincs messze. S mi történik? Az ügynököm este lovak nélkül tért haza.

— „Mi történt?” — kérdezem tőle ijedten. — „Kisanyám Globova Anna, — felelt — a rablók kifosztottak, s még szerencse, hogy az életemet meghagyták. Dubrovsky maga is jelen volt. Föl akart akasztatni, azonban a számalom mégis erőt vett rajta és szabadon bocsátott. Az életem helyett ott fogta a pénzt, a hintót és a lovakat.” Nem tudtam mit tegyek. Utoljára is még egy levelet irtam Vaniának s elbeszélve a történetet, áldásomat küldtem neki pénzmelléklet nélkül.

Elmult egy hét, el a másik is. Egyszer csak begördül hozzám egy hintó s a szolgák azt jelentik, hogy valami generális óhajt velem beszélni. Parancsot adok, hogy bocsássák be. Egy harmincz éves napsütött arcú, fekete haju embert látok magam előtt, aki azzal mutatja be magát, hogy a boldogult férjemnek jó barátja volt, s mivel erre járt, nem mulasztotta el, hogy meg ne látogasson.

Meghívtam ebédre s tálaltam a mi épen volt.

Csevegtünk erről, arról, míg végre rátérünk Dubrovskyra.

Generálisom a homlokát ránczolta.

(Folyt. köv.)

mén a társulat javára visszatérül körülbelül 13,000 frt.

3. Tekintettel arra, hogy az 1888-ik évben tett, de meg nem liquidált építkezések után az adóvisszatérítés már 1889. és 1890-ik évekre is jár, e czímen a társulati pénztárba megértetik a fönti kiszámítás szerint 6400 frt. Összesen tehát 37,400 frt, azon tőkeösszeg, mely a társulatnak amellet, hogy függő adósságait kifizette, s az elrendelt építéséhez szükséges tőkét beszerezte, feltétlen rendelkezésére álland.

Ezen összegből véleményem szerint mindenekelőtt a társulati alapszabályok 27. §-a szerint 11,000 frtban megállapított árvedelmi tartalékalap volna kiszakítandó, melyre nézve az alapszabályok úgy intézkednek, hogy az a választmány által külön is akép kezelendő, hogy szükség esetén azonnal folyósítható legyen.

A fennmaradó 25,000 frt pedig további szükségletig társulati tőkeként kezelendő s kamatai a folyó kiadások fődözésére lesznek fordítandók, vagy amennyiben a társulati folyó kiadások a társulat egyéb bevételeiből fedezhetők, az esetre e tőkének még föl nem használt 500 frt körüli kamata a régi s az újabb kirovás között 830 frt 25 kr. különbözet további apasztására lesznek fordíthatók.

Hogy azonban ezen pénzügyi eredmények eléressenek, okvetlenül szükséges, miszerint a társulat a tiszai tartalékalapnak az 1889. 31. t.-cz. 1. §-a értelmében leendő kiutalásáért, azonnal folyamodik s továbbá, hogy az 1888-ik évben említett 120—140,000 frt befektetésnek azonnal leendő liquidáltása iránt a m. kir. pénzügyminiszter ur önmagyméltósága ismételve sürgetőleg fölkérressék.

Szegeden, 1891. febr. 22-én.

Dr. Lázár György,
társ. alelnök.

Kéményseprő-szabályrendelet.

— Az új határozati javaslat. —

A kéményseprési-szabályrendelet megváltoztatása iránt — mint irtuk — a kerületi kéményseprő mesterek kérelmet adtak be a hatósághoz. A kapitányi hivatal a kérelem alapján kidolgozta az új javaslatot, melyhez némi módosítással a tanács is hozzájárult s azt indokainál fogva elfogadta s ehhez képest annak a szabályrendeletbe leendő bevétele céljából a köztörvényhatósági bizottság elé a következő határozati javaslatot terjeszti be:

I.

A kéményseprési szabályrendelet módosíttatik és pedig a 2. §. a második bekezdéstől kezdve hatályon kívül helyezettik a helyett ezen szakaszba felvételnek a következők:

Az első kerület áll: a Tisza Lajos körut alsó része, kigyó-utcza, Klauzál-tér, Aradi-utcza, Rudolf-tér által határolt részből és egész Uj-Szegedből.

A második kerület áll: Rudolf-tér, Aradi-utcza, Klauzál-tér, Kigyó-utcza, Tisza Lajos körut, Vidra-utcza, Szent István-tér, Kossuth-utcza és a Tisza Lajos körut felső végpontja által határolt részből.

A harmadik kerület áll: a Csongrádi-sugárut, Szent István-tér, Vidra-utcza, Tisza Lajos körut, Laudon-utcza, a Mars-tér közép vonala és a téglagyár-utcza által határolt részből a körtöltésig.

A negyedik kerület áll: a Csongrádi sugárut, Szent István-tér, Kossuth-utcza, Tisza Lajos körut, a Tisza folyó és körtöltés által határolt részből.

Az ötödik kerület áll: a téglagyár-utcza, Mars-tér közép vonala, Laudon-utcza, Tisza Lajos körut és a szabadkai-sugárut által határolt részből a körtöltésig.

A hatodik kerület áll: a Szabadkai-sugárut és Tisza Lajos körut által határolt részből a Tisza folyóig és a körtöltésig.

A törvényhatóság fentartja magának azon jogot, hogy ezen kerületi beosztást, ha

idővel a követelményeknek meg nem felelnek, egészben vagy részben megváltóztat-hassa.

II.

A 8 §. 1., 2., 3. pontjai következőkép: 1-ször. Akár közönséges, akár ugynevezett orosz kéménynek minden egyszeri seprése és tisztítása földszinti épületeken 10 kr; évi díj 80 kr.

2-szor. Egyemeletes épületen 17 kr; évi díj 1 frt 40 kr.

3-szor. Két vagy háromemeletes épületeken 20 kr; évi díj 1 frt 60 kr.

Továbbá a 8. §. végére új bekezdésül iktatandó,

Csak féléven használt kémények sepréseért általában az évi díjak fele fizetendő

III.

A 3. §. következőleg módosittatik:

Minden egyes munka kerületben köteles a háztulajdonos rendszerint a kerületre jogosított kéményseprőt alkalmazni, alkalmazhat azonban más is, de tartozik avval írásbeli szerződést kötni, ezen szerződést a kapitányi hivatalnál bemutatni és a jogosított és felelős kéményseprő részére, a 8. §-ban megállapított díj felét megfizetni.

Az ily szerződésekről a kapitányi hivatal a kerületi kéményseprőt értesíti és azokról nyilvántartást vezet.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— február 23.

Ülés kezdete 10¹/₄ órákor.

Elnök: Péchy Tamás.

Jegyzők: Dárday Sándor, Széll Ákos, Balogh Géza, Madarász József.

A kormány részéről jelen vannak: Szilágyi Dezső, Szögyény Marich, Baross, Bethlen András gr., Szapáry Gyula gr.

Bethlen András gr. földmívelési miniszter törvényjavaslatot ad be a szegedi rakpart mentén 1884-ben teljesített kőhányási munkálatok költségeinek fedezése tárgyában.

Széll Ákos, az igazoló bizottság részéről Udránszky Péter varini képviselőt igazolt képviselőnek jelenti ki.

Napirenden van a konzuli bíraskodásról szóló törvényjavaslat általános tárgyalása.

Csanády Sándor újabb eszközét látja a javaslatban annak, hogy a közösügyes kormány folytatni akarja gyilkos politikáját. Ő azt akarja, hogy kiirtassék a haza testén rágódo rákfene, a közösügy. Szilágyi Dezső is politikai hitehagyott. Nem szavazza meg a javaslatot.

Elnök a vitát bezárja.

Bokros Elek előadó czáfolva azokat az érveket, melyeket a javaslat ellen fölhoztak, fejtegeti, hogy a javaslat egyáltalában nem sérti a magyar állam szuverenitását, azért ajánlja a javaslat elfogadását.

Beöthy Ákos személyes kérdésben kijelenti, hogy fönntartja állításait.

Apponyi Albert gr. Az ország önálló jogát soha sem kell bizonyítani, hanem aki meg akarja szorítani, az bizonyítja. (Helyeslés a baloldalon.)

A miniszter állításai nem fogadhatók el, főleg nem az ozmán birodalomra, mert már kimutató, hogy a passzaroviczi béke szerződés császári királyi kifejezése egészen más értelmű volt, az a szerződés bennünket nem köt, sem az 1867-iki törvény értelmében nem áll fönn egy olyan korlátozás sem, minőt a kormány föl akar állítani velünk szemben.

Nem a bírói és adminisztratív hatáskörök ellen keres garanciát, hanem arra, hogy a magyar állam önálló bíraskodási joga megőriztessék; de erről nem győzte

meg őt a miniszter okoskodása. (Ugy van! balról.)

Fölolvassa a miniszter beszédének egyes mondatait, összevetve a javaslat egyes szakaszaival; ezek mind hajszálak, melyeket a miniszter ur széthasogatott. (Derűtség balról.)

A miniszter hiába védekezett, a jelen javaslat szerint nem vitatható el, hogy az illetékességi kérdésben az osztrák igazságügyminiszter, illetőleg a külügyminiszter befolyása fog érvényesülni és saját hazai területünkön idegen befolyás infiltrációja fog végbemenni. (Ugy van! balról.)

Ezután kifejti, hogy az 1867. 12. törvénycikk szerint a közös miniszterek Magyarország belkormányzati ügyeire semmi befolyást sem gyakorolhat, a javaslat szerint azonban, mint kimutatta, a külügyminiszter befolyást gyakorol a magyar bíró kinevezésére, mert a vegyes bíróságba az ő beleegyezésével neveztetik ki bíró. Ha a császárnak és királynak nevében mondja ki az ítéletet, ezzel azt fejezi ki, hogy a császárnak és királynak együttes hatalmát képviseli. (Ugy van! balról.) Követelnünk kell, hogy Magyarország önálló fejedelme nevében bíraskodjanak. (Zajos helyeslés balról.) Ne csináljunk közösügyeket, ne vonjunk ki új ügyeket az ország önálló rendelkezése alól. (Élénk helyeslés a baloldalon.)

Figyelmezteti a minisztert arra, amit az ellenzéki padokról hirdetett, hogy az 1867-iki törvény csak minimuma jogaik biztosításának. És most e minimumot is kevesbiteni akarja.

Ennek a jele a konzulok czimere, a hol Magyarország czimere a többi koronartományokkal együtt csak a kétfejű sas szárnyán van; gazdasági téren sem szerezhetünk önállóságot, nem rendelkezünk önállóan a fogyasztási adók fölött, ott a fekete sárga zászló a honvédségben, az udvartartás közössége.

Egy lépést sem tettünk előre de mindig hátra, (Zajos „ugy van!” a baloldalon.) Ennek a javaslatnak csak a centrálisiták örülhetnek. (Ugy van! balról.)

Mi akarja az ilyen javaslat keresztülvitelét? Az ugynevezett kormányképeség, mely meghajol! (Zajos helyeslés balról.) Gazdasági önállóságot követni, ha csak a fogyasztási adó önállósításán is, — az afficiálja magát, — nemzeti vívmányt akarni a hadseregben, ha csak az oktatás terén is, ez afficiálja a kormányképeséget.

Ha ő az ellenzéken nemzeti törekvés mellett küzd, akkor a tuloldalon már örülnek az urak, hogy most bemártja magát. (Zajos derűtség, éljenzés a baloldalon.)

Ő a külföldön tartózkodó honosokat a magyar honosok zöméhez akarja csatolni, de nem beleolvasztani az osztrák honosok körébe. (Helyeslés balról.) A jelen tendenciákkal elfogadhattuk volna a februári alkotmányt is. (Zajos helyeslés balról.)

Arra kell törekednünk, hogy óvjuk a magyar kereskedők szellemét a kozmopolita szellem betörése ellen, nem hogy még tág ajtót nyissunk nekik.

Ő azt akarja, hogy Magyarország szuverenitása a külföld előtt is fényesen álljon; a bíróság terén legyen nemzetközileg is önálló faktor. Ez az eszme indította őket arra, hogy erős harczt indítsanak a miniszter ellen; mert nem tartanak kis kérdésnek semmit, ami közjogunkat illeti.

Ha megakadályozzuk a nemzeti eszme

föllobogását, ha azt hisszük, hogy lemondásra bírhatjuk a nemzetet, akkor csak azt hihetjük, hogy így jobban terjeszthetjük a korrupciót. (Élénk zajos éljenzés balról.)

Ő még a lelkesülni tudó kor gyermeke, s azért nem fogadja el a javaslatot. (Percekig tartó zajos éljenzés az egész ellenzéken. Őt percz! Holnap! holnap! Apponyit mindenfelől gratulálják. Szilágyi feláll. — Őt percz! Holnap! Éljen Apponyi! K a s Ivor: visszavonja a javaslatot! Eláll! jobbról.)

Elnök kéri a házat, hallgassák meg a minisztert.

(Akkor gyérünk haza! Éljen Apponyi! — Holnap! Zajos kiáltások a baloldalon. Elnök folyton csönget.)

Szilágyi: Tisztelt ház! (Éljen Apponyi! Éljenzés balról. Csánády: Visszaveszi? Elnök csönget.)

Szilágyi kijelenti, hogy az idő előre haladtával nem akarja a ház figyelmét igénybe venni, de mivel személyére apellált az előtte szóló (Éljen Apponyi! balról.) Az az ő meggyőződése...

Csatár: Volt!

Óriási nevetés, Miklós Gyula az elnöki emelvény mellől valamit kiált.

Az ellenzék zug. (Rendre! Rendre!)

Elnök: Így teljesen lehetetlen tanácskozni! Tessék helyre menni! (Helyre! helyre! Halljuk!)

Szilágyi Dezső: Midőn Apponyi gr. azt állítja, (Éljen Apponyi! balról.) hogy Magyarország gyönges lesz jogait megvédeni tíz év múlva, és mégis ő rá mutat, hogy rezignációra nem kell tanítani a nemzetet (Ugy van! balról.), kérdi: ki az, aki a nemzetet jobban tanítja gyöngeségre. (Ugy van! jobbról. Eláll! balról.)

Ki az, aki a nemzetet még olyantól is el akarja tiltani, ami czélszerű és helyes volna. (Szilágyi! balról. Elnök csönget.) E politika irányát nem tartják el a nagyhangú frázisok. (Eláll! eláll! balról.)

Ilyen politika hirdetése után ma kell visszautasítani a vádat, hogy a gyöngeség nem ott, hanem (jobbra mutat) itt van. (Éljen Apponyi! Nagy zaj.)

Ülés vége 1 és háromnegyed órákor.

Ujdonságok.

Szeged, febr. 23.

Tájékoztató.

Febr. 1—28. A temesvári kiállítás szegedi külbizottsága elfogad bejelentéseket minden hétköznapon d. e. 11—12 óráig. Iroda az ipartestület jegyzői hivatalában.

Febr. 24. Az újszeged-vedresházi ármentesítő társulat közgyűlése d. u. fél 5-kor.

Febr. 25. Sorshúzás a sörházlaktanyában d. e. 9 órákor.

Február 25. Városi közgyűlés d. u. 4 órákor.

Febr. 27. Közigazgatási bizottsági ülés d. u. 4 órákor.

Márcz. 1. A tornaegylet közgyűlése d. u. 3 órákor.

Márcz. 1. A zsidó hitközség választó nagygyűlése d. u. 5 órákor.

Márcz. 1. A rókusai népkör közgyűlése.

Márcz. 1. A szegedi téglagyár-részvénytársaság közgyűlése d. e. 10 órákor.

Márcz. 5. Reményi hangversenye a színházban.

Márcz. 5. A helyőrségi tisztikar estélye Tiszaszállón.

Márcz. 8. A kereskedelmi testület közgyűlése d. e. 10 órákor a Lloydban.

— Tisza István, országgyűlési képviselő, az iparbank elnöke, ma éjjelre jelezte már korábban említett lejárát Szegedre. Utazása a szegedi kenderfonó-gyár ügyével van összefüggésben, melynek részvényeiből nagyobb értéket vesz át az iparbank. Tisza Istvánnal ez alkalommal íj. Tisza Kálmán is lejár Szegedre.

— Rekvium a hercegprimásért. Desseffy Sándor csanádegyházmegyei püspök körrendelete értelmében a szegedi belvárosi plébánia-templomban szombaton

délelőtt 10 órakor tartják meg a hivatalos rekviemet a megboldogult hercegprimás lelki üdvéért. Erre vonatkozólag Rózsza Ferencz apát-blébános a városi hatóságnak ma a következő egyházi értesítést küldötte: „Boldog emlékü főmagasságu Simor János, Magyarország biboros hercegprimásának lelki nyugalmáért f. hó 28-án, szombaton, reggeli 10 órakor, a belvárosi róm. kath. szentegyházban ünnepélyes gyászmise fog tartatni, melyre a tek. városi hatóságot tisztelettel meghívom. Rózsza Ferencz apát-blébános.”

— **A nyugdíj-bizottság** ma délután 3 órakor ülést tartott, melyen Pálffy Ferencz polgármester elnöklete alatt jelen voltak Fajka János főszámvevő, László Gyula tanácsnok, Lázár György dr. főügyész, Lichtenberg Mór, Wagner Karoly, Zombory Antal tanácsnok bizottsági tagok és Szendrey Pál jegyző. Az ülésen kilencz nyugdíj iránti kérvényt intézett el a bizottság a következőkép: Magyar János volt tiszteletbeli főmérnök özvegye 420 frt évi nyugdíjat s 140 frt gyermektartási pótlékot kap, Dobos Gyula városi osztályjegyző özvegye 340 frt évi nyugdíjat, özv. Ádók Imréné szül. Zombory Julianna, volt városi pusztázó neje 95 frt 83 kr. évi nyugdíjat, özv. Hegedüs Mihályné szül. Schvarcz Anna II. oszt. innoközvegye 210 frt évi nyugdíjat kap. Kocsis Sándor városi tűzoltó munkaképtelenségét a bizottság beigazoltak láttá, s részére 126 frt évi nyugdíjat hoz javaslatba, ellenben Vanyek Sándor vámör szolgáltatéképtelenségét igazoltak nem találta s öt nyugdíjazás iránti kérelmével elutasította. Tóth Józsefné szül. Lengyel Anna tanítónő, aki 40 évi működés után még három évig tanított, kérte a bizottságot, hogy miután ezen három évben is fizette a nyugdíjat, 43 évet számítsanak be nyugdíjaztatásakor. A kérelmet elutasították. Elvileg is érdekes azon határozat, melyet a bizottság Gárgyán István volt városi erdőkerülő özvegyének nyugdíj iránti kérelmére hozott, Gárgyán ugyanis tíz évvel ezelőtt meghalt, de özvegye csak most folyamodott a nyugdíjért, nehéz körülményeit hozván föl okul. A bizottság Gárgyán elhalálozása napjától számítva kiutalta az özvegynek a nyugdíjat, évente 35 frtban. Völ Kókay Rudolf, álláától fölfüggesztett városi leltárbiztos nyugdíj iránti kérvényét elutasította a bizottság.

— **Regatta-gyűlés.** A szegedi csolnakázó egyesület választmánya f. hó 24-én, (kedden d. u. 1 és fél órakor folytatólag ülést tart a Tisza-szállodában. Tárty: az új alapszabályok átvizsgálása. A választmány.

— **Márczius tizenöt.** A felső tanyai gazdakör hazafias lelkesedéssel készül megünnepelni márczius 15-ét. Az ünnepély a szatymazi nagyvendéglőben tartatik meg. Lesz alkalmi beszéd, szavalat, ének, utána társas vacsora és tánczvigalom.

— **A szegedi tanítók népiskolai szakosztályi ülésén** ma délután folytatta és befejezte Strasser Antal a Herbert-Ziller féle nevelés és tanítástani alapelvek szakoskönyvi fejtegetését. Az előadónak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Az idő előhaladása folytán nagyobb vita nem fejlődött ki, bár többen kívántak a fontos tárgyhöz szólni. Első sorban Vass Mátyás szólott az ügyszó a tananyag beosztására nézve. Dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő hosszasán s kiváló tárgyismerettel fejtegette Herbert rendszerét s annak alkalmaztatását a hazai tanrendszerünkben. A Herbert-féle iskola több kiváló munkájára fölhevta a szakosztály figyelmét, melyek közül egyik jelesebbet Tóth Gyula indítványára magyarra is le fognak fordítani. A fordítással Schullhof Lajos bizatott meg.

— **Szegediek Meranban.** Ez évben is nagy számban keresték föl beteg honfitársaink Merán enyhe éghajlatát, gyógyulást keresve. Többen vannak köztük szegediek

is, kikről legutóbb öröndetes hírek jutottak hozzánk. Így kitűnő munkatársunk, Békefi Antal annyira haladt már a gyógyulás útján, hogy remélhetőleg nemsokára ismét ujult erővel léphet közönségünk szolgálatába. Ott van továbbá Wagner Gyula ügyvéd, a szegedi társaság egyik rokonszenves tagja, ki nemrég súlyos beteg ment Dél-Tirolba, s azóta már egészen erőre kapott és állapota a legjobb reményekre jogosít. A harmadik szegedi, Laczkovics Ákos csanádgyézházmegei fiatal pap pedig már haza is jött három havi ottidőzés után, teljesen fölgyógyulva.

— **Kiküldetés.** A kisbirtokosok országos földhitelintézete tudatta Szeged város közönségével, hogy közgyűlését márczius 22-én tartja. A tanács ez ülésre ma a város képviselőtében László Gyula tanácsnokot küldötte ki.

— **Uj gyárak statisztikája.** A kereskedelmi miniszter teljes tájékozást kíván szerezni arról, hogy a múlt év folyamán minő gyárak létesültek vagy szűntek meg az országban. Saját kerületére nézve a szegedi kereskedelmi és iparkamarát hívta föl a miniszter, hogy állapítsa meg; mely gyárak és nagyobb ipartelepek s mely helyeken létesültek vagy szűntek meg 1890-ben, mily tőkét fektettek az új vállalatokba és hány munkást foglalkoztatnak. A kereskedelmi miniszter márczius 15-ig pontos és kimerítő tájékozást kíván e tekintben a kamarától, mely a kerületébe eső iparhatóságoktól gyűjti össze a szükséges adatokat.

— **Közgyűlés előtt** A tanács holnap délelőtt 10 órakor Kállay Albert főispán elnöklete alatt ülést tart, melyen a közgyűlésre kerülő ügydarabokat készíti elő. Ezek közt foglalkozik a kaszinó által kért telek ügyével is.

— **A szegedi kereskedelmi és iparkamara** figyelmezteti a kerületébe tartozó kereskedőket és iparosokat, hogy a külföldön levő osztrák-magyar követségekkel vagy konzuli hivatalokkal való levelezéseiknél a leveleknek megfelelő bérmentesítéséről gondoskodjanak, mivel a konzulok bérmentetlen levelek átvételére kötelezve nincsenek és a magas birságdíjak fődözésére alappal nem rendelkeznek. Szükséges tehát, hogy az érdekeltek külföldi konzuli hivatalainkhoz intézett megkereséseiket szabályszerűleg bérmentesítsék és válaszkérés esetében a postadíjért járó összeget is mellékeljék.

— **A kibérelt kincstári házak** bérének beküldését megsürgette ma a pénzügyigazgatóság a városnál. Csizsár Gyula kir. pénzügyigazgató megkereste a tisztiügyészséget, hogy a város által bérbe vett s a kincstár tulajdonát képező házakra vonatkozó bérszerződéseket mihamarább kösse meg s intézkedjék, hogy a február elseje óta járó házbérek a kincstárnak haladéktalanul utalja ki a város.

— **Szembajok a sorozásnál.** A honvédelmi miniszter most bocsátotta ki szokott rendeletét a sorozásról. Ennek egy külön pontja intézkedik az egyiptomi szembetegségben szenvedőkről, tekintettel arra, hogy ez a baj már nagyon általános nálunk, különösen a tanyákon. A rendelet értelmében az egyiptomi szembetegségben szenvedőket, föltéve, hogy gyógyulásuk valószínű, kórházba kell küldeni, vagy pedig valamely hatósági orvos kezelésére bizni s csak gyógyulásuk után állítják őket a sorozó bizottság elé. Ugyanez intézkedések alá esnek azok a hadkötelesek, akik más, különösen mesterségesen előidézett szembetegségben szenvednek.

— **A kényszeriskolázó-bizottság** holnap délután 4 órakor a felsőbb leányiskolában ülést tart. Tárty: elnök és jegyzőválasztás, folyó ügyek.

— **Hótakarítás.** Belátta végre a városi tanács, hogy az idei óriási hó által szült botrányos közlekedési állapoton az idő semmikép nem akar olvadásnak indulni a piszkos, sárlepte hókupacz, mely áthidalhatatlan torlaszként üli meg a város legforgalmasabb utcáit. A minden oldalról és sűrűn hangztatott panasznak lett egy kis foganatja, amennyiben elhatározta ma a tanács, hogy az élénkebb forgalmu utcákról (Kárász-, iskola-, oroszán-utcák stb. a havat elhordatja s az erre szükséges összeget is megszavazta. Végre tehát el fogjuk érni, hogy aggodalom nélkül vethetjük magunkat a bérkocsiba, ha a vasúthoz vagy a városon keresztül akarunk menni.

— **A vízvezeték** február 20-óta ismét vékonyan adja a vizet. Mióta a vasúti híd alatt megrepedt a főcső, azóta állandó a miséria. A mérnökség a repedést megvizsgálta s arról győződött meg, hogy a javítás daczára se lehet remélni, hogy a tél elmúltáig a bajon alaposan segíteni lehetne.

— **Nyilvános köszönet.** A szegedi m. kir. állami főreáliskola kebelében főnnálló és szegény tanulókat segélyző „Király-Alap” részére, mint mindig, úgy az idén is a szeged-csongrádi takarékpénztár t. részvényeseinek t. év február 15-én tartott közgyűlése huszonöt forintot ajándékozott. E jótékonyczélu adományért a nevezett intézet részvényeseinek és igazgatóságának, a segélyzendő tanulók nevében, hálás köszönetet mondok. Homor István, állami főreáliskolai tanár, a „Király-Alap” kezelő elnöke.

— **A Tisza jege.** A földmívelésügyi miniszterium vizrajzi osztálya jelentést adott ki az ország jelentékenyebb folyóinak jégviszonyairól, amint azokat e hó 21-én észlelték. E jelentés szerint a Tisza folyón a jég Csongrádnál a legvastagabb 45 cztmr., Tokajnál 40, Szegednél 38, míg Tekesháznál már csak 20 cztmr. vastag a jég. Az összes folyókon a jég még áll s vastagságuk általában növekvő; kivéve a Drávát, Latorczát és Bodrogot, ahol a jég állandóan fogy. — A vizrajzi osztály még egy másik kimutatást is adott ki, a Tisza, Temes és mellékfolyóinak területéről, az egyes vidékeknél megjegyezván ama körülményeket, melyek az esetleg bekövetkező árvízre való tekintettel fontossággal birhatnak. A kimutatásból kitűnik, hogy az egyes vidékeket még mindig magas hó borítja, több helyen növekszik a hó vastagsága s csak egyes helyeken, ott is csak nappal mutatkozik csekély olvadás.

— **Áthelyezés.** Becsey Imre cs. és kir. közöshadseregbeli alezredest, a szabadtársadalom rokonszenves, közbecsült tagját, áthelyezték Budapestre.

— **Halálozás.** Tamassy György iskola-utcai cipész 12 éves fia, Géza, tegnap hirtelen rosszul lett s ma délután meghalt. Temetése szerdán 3 órakor lesz az iskola-utca 9. számú házból.

— **Öngyilkos kefekötő.** Csaknem mindenki ismerte Szegeden az öreg Barabás Mihályt, azt a hosszú fehérszakállu aggastyánt, aki ha megjelent az utcán, olyan volt, mintha a tél szelleme lett volna. Sohasem volt valami dusan jövedelmező mesterség a kefekötészet. A historia jegyzett föl királyokat parasztokból, közkatonákból sőt szabókból is, de hogy valaki a kefekötőszékből emelkedett volna magasra, vagy hogy miliomossá lett volna, arról nem szól a történelem. Szomorú sorsa volt az öreg Barabásnak: még kellett érnie, hogy az emberi-

ség elvesztette a kefék iránt való becsülést s pláne Szegeden, mintha a divatból is ki akarna menni a kefézés, alig méltányolták az öreg Barabás tehetségét. Csak tengette már az életét az öreg. Hosszu fehér szakállá végig lengedezett olykor az utcák között, méltó föltünést keltve. Egyebe sem volt az utóbbi időben az öregnek s manapság már a próféta sem tudná a szakállát értékesíteni. A múlt héten egyetlen egy kefét sem tudott értékesíteni az öreg. Családja fázott és éhezett. A hetvenhét éves aggastyán annyira szívére vette ezt az állapotot, hogy ma reggel 7 órakor nesztelenül kilopódzott az udvarra és itt a szemétdombra állva, egy arasznyi hosszú késsel torkon szurta magát. A kés, bár mélyen a torkába hatott nem ölte meg azonnal, mint ő ezt várta. Hosszu fehér szakállát vörösre festette a vér. Az aggastyán ekkor a kuthoz ment és annak a kávjára ülve hosszan nézett alá a sötét vitzükörre. Mit látott ott az öreg: örömtelen multját-e vagy a halál ölelő karjait, — elég az, hogy csöndesen leereszkedett a kávaról a kutba és egy nagy tompa loccsanás hangzott föl utána. A ház emeletéről Labdás Juli cseléd látta ezt a szörnyű jelenetet, azonban kiáltozása már későn volt. A ház lakói rövid idő múlva ki is huzzák az öregot, de már élettelenül. A holttestet a kórház halottas kamrájába szállították.

— **A szentesi ipartestület** f. hó 19-én tartotta meg tisztújítással egybekötött évi rendes közgyűlését, még pedig a tagok élénk érdeklődése mellett. Különösen az elnökválasztás fokozta a szokatlan érdeklődést, miután többen dr. Filó Tihamér városi főjegyzőt szerették volna az elnöki állásra megnyerni. A tisztújítás eredménye a következő: Beadatott összesen 163 szavazat, melyből dr. Mátéffy Ferencz elnökjelöltre esett 150 s így ő jelentetett ki az ipartestület megválasztott elnökévé.

— **Az épülő Szeged.** Az építési kedv növekedőben van. Ez a tavasz első jele. Ma is három újabb építkezés iránti kérényt nyújtottak be a tanácshoz: Pálffy Balázs csinos utcái földszintes lakházra (Kálvária-utca 13.), Jaksa József utcái földszintes lakházra (Berlini-körút 27.), Kertész Sándor udvari melléképületekre (Osztrovszky-u. 1.)

— **A „Kék macska” botrány** az utolsó forum, a belügyminiszter előtt is eldőlt, miről a miniszter ma értesítette Szeged város tanácsát. A vádlott fiatal embert a belügyminiszter 4 frt pénzbüntetésre, hatósági közeg megsértése miatt 15 frt bírságra, közrend elleni kihágásért 6 frtra, összesen 25 frt pénzbüntetésre, nem fizetés esetén pedig négy napi elzáratásra ítélte. A „becz”-nek tehát a fiatal emberre nézve még elég enyhe vége lett.

— **Egy javasasszony.** Hogy népünk még a mai előrehaladott korban is hisz a babonában, s szívesen dobja magát egy-egy javasasszony karjába, példa rá egy szentesi asszony, D. J. né, kit a napokban vett kura alá egy emberi formát is alig viselő cigányasszony. D. J. né baját elhallgatjuk, csak azt említjük meg, hogy a kura miképen történt. Természetes, hogy mint mindenben, itt is a pénz játszott a fő szerepet s a javasasszony addig hozzá sem fogott a műtéthez, míg egy zsiros banknóta a kezébe nem adatott, melyet aztán összeaszott kezeivel a szájához vitt és összerágott. (Persze volt rá gondja, hogy valamiképen hiba ne essék abban az áldott természetű pénzmagban), azután a bűvös csigahélylyal megkeresítette D. J. né fájdalmas testrészeit. Rendben lévén így a dolog, s hogy néminemű látszatja is legyen a fáradozas-

nak, egy suba kukoricza, egy kis disznóhus is került le a padlásról a cigányasszonynak, amit ez a világért dehogy evett meg, hanem hogy a kura minél sikeresebb legyen, D. J. nével a szó szoros értelmében összeköpködtetett azután pedig összepakolta s illa berek, nádak erei, odébb állt, azon ígéretének a hátrahagyásával, hogy a pénzzel együtt holnap visszahozza. S D. J. né most lesi-várja az eredményt, mely sehogy sem akar mutatkozni.

— **Ut a temetőhöz.** A rókusai temető nyaktörő útját a tanács végre kiépítteti. A mérnöki tisztségnak már utasítást adott, hogy minél előbb állítsa össze a költségvetést s mutassa be hozzá.

— **Legelő-kiszakítás.** László Mihály pusztai kapitány megkereszte a tanácsot, hogy az alsótanyán a két éves csikók részére külön legelőterületet szakítson ki.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyók állása február hó 23-án a következő:

	Méter	
	0 felett	0 alatt
Gyoma	—	0.68
Szatmár	—	0.60
Arad	0.85	—
M.-Sziget	—	—
Tokaj	—	—
Szolnok	—	0.16
Csongrád	0.67	—
Szeged	—	0.24
T.-Becse	0.54	—
N.-Becserek	—	—
Sárospatak	—	0.52

A Napló levélszekrényéből.

Katona-szállásolás.

Tekintetes szerkesztő ur!

Kérjük a tekintetes szerkesztő urat, hogy jelen panaszunknak és sérelmeinknek becses lapjában helyt adni, és a polgárok érdekeiben meg ezentul is néhány sort közétenni sziveskedjék.

Sérelmeink a következők:

Mi külső városrészi polgárok azon számkivetett polgárai vagyunk a városnak, hogy a nagy adó-nyuzáson felül még minden évben kétszer, sőt három-négyszer is szállásolnak hozzánk katonákat. De még az mind megjárja, ha néhány napra katonákat kapunk. Mert hazafiúi kötelességünknek tartjuk évenként városunkon átvonuló, vagy néhánynapos fegyvergyakorlatra bevonuló katonáinkat elszállásolni, amit szívesen meg is teszünk.

De most a szegény ember alig várja, hogy ezen szigorú telből valahogyan kivergődhessen; erre a szállásbiztosi hivatal nem tudjuk honnan eredő intézkedés folytán, telviz idején, amidőn már mindenből kiélt bennünket a szigorú tél, a nyakunkra küld márczius 1-től egész hónapig 2—2 katonát elszállásolás végett, oly szigorú meghagyással, hogy az érkezendő katonák részére külön tiszta és meleg szoba legyen rendelkezésre. Ellen esetben szigorú bírságot fog a rendelet ellen kihágó polgárokra alkalmazni.

A meghagyás szép és helyes is, mert derék katonáink megérdemlik a fönn említett ellátást. De sajnos, hogy mi külsővárosrészi polgárok nem ringattatunk a sors azon szerencsés bölcsőjében, hogy 3—4 szobás lakással rendelkezünk és a beszállásolandó katonák részére külön szobát adhatnánk. Mert ha mi oly szerencsés helyzetben volnánk, azt is igen szívesen megtennénk derék katonáink érdekében. De mivel hogy másként áll a dolog, mi külsővárosrészi polgárok csak egy szobás lakást is alig bírunk családunk számára fentartani a sok ránk nehezedező közterhek miatt.

És még közegészségi szempontból is károsnak tartjuk az intézkedést. Károsnak tartjuk pedig azért, hogy ezen egyszobás lakásainkban már így is több helyen nagy számú családok vannak, amelyek tel-

viz idején mind a szobát kénytelenek őrizni, ami által a szoba elegendő egészséges levegőt fönntartani nem képes, és még ha hozzánk 2—2 katonát egy egész hónapra beszállásolnak, helyzetünk elviselhetetlenné válik.

Különben is azt alig hisszük, hogy valamely törvény azt parancsolja, hogy egyes szegény sorsu polgárok egész hónapig két katonát eltartsanak.

Maradunk a tek. szerkesztő urnak teljes tisztelői és alázatos szolgálai:

Külsőrészi polgárok

Önvallomások.

A lipcsei „Illustrierte Zeitung” kérdésekkel ellátott blankettákat küld most a jelesebb emberekhez, hogy adják meg rá a feleletet.

Ezek a lapok érdekesek szoktak lenni.

Természetes, hogy Szegedre is érkeztek ilyen lapok s tulajdonosaik siettek is kikölni és elküldeni.

Két ilyen lapot a postai levélszekrény helyett a „Szegedi Napló” levélszekrényébe dobtak. Megesik az érdekesebb levelekkel is, anélkül, hogy fél napi késésnél nagyobb baj lenne. A két érdekes önvallomás sem késik tovább, csupán aunyi ideig tartottuk vissza, amennyi a lemásolásra volt szükséges.

A két önvallomást önkényes discratióból név nélkül adjuk.

Érdekes, hogy ugyanazon kérdésre meny nyire különböző a feleletük. Római számokkal jegyeztük meg, hogy egyik is, másik is mit felelt.

A kérdések és feleletek a következők:

1. Micsoda tulajdonságot szeret legjobban a férfiban?

I. A méltóságos czimet.

II. Tartózkodást a kölcsönkéréstől.

2. Micsoda tulajdonságot szeret legjobban a nőben?

I. Ha nem akar férjhez menni.

II. Ha forintnak nézi a két garast.

3. Mi a kedvencz foglalkozása?

I. Mindennel foglalkozni, mindenütt jelen lenni.

II. Proceszsiókra járni levett kappallal.

4. Mi szeretne lenni, ha nem volna az, ami?

I. Valóságos nagyságos ur.

II. Örökös püspöki vendég.

5. Hol szeretne élni?

I. Akárhol — száz esztendeig.

II. Potyafalván.

6. Mit tart a legnagyobb szerencsétlenségnek?

I. Ha az embert folyton házassági ajánlattal ostromolják.

II. Egy százforintos kaszinórészvény aláírását.

7. Ki a kedvencz írója?

I. Apáczai Cserey.

II. Rézi neni. Boccaccio.

8. Mi a kedvencz színe?

I. Pick.

II. Színe cura.

9. Mi a kedvencz virága?

I. A virágzó repce.

II. Töltött káposzta.

10. Ki a kedvencz hőse a világtörténelemben?

I. Hirsch báró.

II. Cassanova.

11. Ki a kedvencz hősnője a világtörténelemben?

I. Hunyadi Margit.

II. Szedervári Camilla.

12. Micsoda hibát vagy vétet bocsát meg magának leghamarabb?

I. Ha vendégeimet elzéditem — havanna szivarokkal.

II. Ha sötétben újpesti hatost sütök el.

13. Mitől fél leginkább?

I. A Csillagpomádétól.

II. A czalkelnertől.

14. Kedvencz étele és itala?

I. Kaviar és bikavér.

II. Was gut und n i c h t theuer ist!

15. Mi a jelszava?

I. Adriára magyar!

II. A Dugonits-terre!

... Sajnáljuk, hogy még csak megközelítőleg sem tudjuk eltalálni, ki lehet Szegeden ez a két nevezetes önvalló.

A földről.

— Birtokváltás. A Bács megyében fekvő három kincstári birtok Veprovác, Tovarisoa és Golodobra 2250 hold területtel, Rocheim Károly és Nátán urak tulajdonába ment át.

Délvidéki bűnkrónika.

— Saját tudósítónktól. —

I.

Gyilkosság boszubói.

Topolyáról írja levelezőnk, hogy Kishegyesen Fülöp István odaváló lakos Karna József forgópisztolyal hátulról háromszor rálőtt. Az egyik golyó Karnának füle mellett repült el, a másik a karjába, a harmadik a fejébe hatolt, úgy, hogy rögtön halva rogyott össze.

A gyilkosság okául a boszut említi levelezőnk.

A gyilkost átadták a topolyai járásbírósnak.

II.

Korcsmai ütközet.

Bresztovácson, mint pancsovai tudósítónk írja, a múlt vasárnap valóságos harc ütött ki a korcsmában a mulatók közt. Valami csekélységen kaptak össze a jórészt részeg vendégek, s a vérontásnak csak a csendőrség közbelépése vetett véget.

A főkolompost, Tollner Konrádot, ki Dinitzer Lázárt életveszélyesen mellbe szurta, a csendőrök elfogták és bekísérték a pancsovai törvényszék fogházába.

Irodalom.

Ráth Mór újabb kiadványaiból szétküldte Stanley műve: „A legsötétebb Afrikában” második kötetének első felét. Az események egész odáig vannak elbeszélve, míg Emin pasa és hívei kivonulnak országukból. E fél kötet legérdekesebb részletei a törpék országáról s a Ruovenzóri hegy óriás megpillantásáról szólnak. Az egész mű ára 12 frt. A fordítás egyik jeles geográfiai írónktól való. A kiegészítő kötetből: „Emin pasa és a zendülés Aequatoriában” egyik társának, Monntenev Jephsonnak leírása szerint, a harmadik füzet jelent meg. Ebben Emin pasa telepe és annak élete van leírva. Mind a két művet számos eredeti rajz díszíti. Az utóbbinak egy-egy fülete 90 kron kapható. — Ráth Mór egy régibb diszes vállalata, az illusztrált Shakespeare befejezéséhez közeledik. Még csak néhány regényes és vig darab van hátra, aztán teljessé válik e Csiky Gergelytől átnézett és bevezetésekkel, jegyzetekkel ellátott nagy vállalat, melynek költségei a százezer forintot meghaladják. Most a 100-dik füzet jelent meg a „VIII. Henrik” ötödik fölvonásával és négy hozzávaló képpel. A füzet ára 40 kr.

SZÍNHÁZ.

A suhancz.

— V. Margó Czélia negyedik föllépte. —

Körülbelül mindenki ismeri Szegeden a Margó Czélia Józsiját, ezt az eleven, kedves, okos rakoncátlan suhanczot, aki két év előtt oly nagy hódítást tett Szegeden. Azért a vendégművésznő ezen kitűnő alakítása újabb méltatásra nem szorul. Egyszerűen konstatáljuk, hogy a tetszés ma is oly zajos, vagy tán még zajosabb, a közönség a tapsolásban ép oly fáradhatatlan volt, mint az előző estéken.

Az előadás egyebekben is jól folyt le.

Pour ma H. igen szépen énekelt és nagyon sok tapsot kapott.

Fóris, leszámítva néhány szertelen tulzást, mulattató füszeres volt.

Derekasan működtek közre Hunfi, Sziklay, Fenyéri és Váradiné.

H. Pauli Mariska ma jött haza Debreczenből, hol négy estén keresztül valósággal ünnepelték. Tegnap bucsuzott el a debreczeni közönségtől az „Ingyenélők” Sáríka szerepében. A mi kitűnő primadonnánk ez este is zajos óvációkban részesült és két pompás koszorút kapott a lelkes debreczeniektől, kik elhalmozták őt szeretetükkel.

Ma kedden, 1891. február hó 24-én: Sövény mellől vigjáték, és Az Aradi hősnők történeti vigjáték előkészületei miatt a színház zárva.

V. Margó Czélia assz. utolsóelőtti vendégföllépte.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Évadbérlet 144—145. sz. Havibérlet 24—25. sz.

Szeged, szerdán, 1891. évi február hó 25-én.

N Á N I.

Eredeti népszimű, dalokkal 3 fölvonásban.

Írta: Follinus Aurél.

Kezdeté 7 órakor.

Közgazdaság.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) A mai tőzsdének nem volt egységes jellege, ellenben a helyi értékek iránt kedvező volt a hangulat. A bankrészvények közül a pesti magyar kereskedelmi bankéi lényegesen csökkentek. Az ipari értékek közül a Ganz- és villamossági részvények voltak előnyben és emelkedtek.

Déli zárlat: Osztrák hitelrészvény 305.80—305.90, magy. hitelr. 338.75—338, II. kib. 325.75, 4 százalékos arany jár. 105.35, jelz. bank 105.35.

Esti zárlat: Osztrák hitelrészvény 305.90, 4 százalékos ar. jár. 105.15 forinton.

A budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Terményekben jelentéktelen volt a forgalom. Zsíraru lanyha. Városi disznózsir hordóstul 53, 53-50, 3 drbos szalonna 45—45.50, 4 drbos 43-50—44, füstölt 50—51 frttal kelt. Boszniai szilva 100 drbos 13.75, 85 drbos 16,25 frttal kelt. Luczerna 40—46, vörös here 44—52 frttal, még 27—28 frttal kötött.

Budapesti gabonatőzsde.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Délután öt órakor záródna k.) Szokványbuza 1891. tavaszra . 8-21—8-22 Uj szokványbuza őszre . . . 7-79—7-81 Buza május—juniusra . . . 8.07—8.09 Uj tengeri máj.—juniusra . . 6-17—6-19 Szokványzab tavaszra . . . 6.94—6.96 Szokványzab őszre . . . 6-14—6-16 Káposztarepcze aug.-szept.-re 13-65—75

Budapesti sertésvásár.

Budapest, február 23. (A „Szeg. N.” er. távirata.) (A kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Az árak emelkedők. Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli súlyban) 46.—47., öreg közép (pkint 300—400 klgr.) —.—, fiatal nehéz (pkint 320 klgr.) 49.—50, fiatal közép (pkint 251—320 klgr.) 48.—48.5, fiatal könnyű (pkint 250 klgr.) 47.—48., közép (pkint 220—280 klgr.) 46.—47.5, könnyű (pkint 220 klgr.) 46.—47. — Szerbiai nehéz (pkint 260 klgr.) 46.—47., közép (pkint 220—260 klgr.) 46.—46., könnyű (pkint. 220 klgr.) 45.—46. Sertéslétszám. 20-án volt készlet 88,184, 22-én fölhajtatott 1373, elszállított 946, maradt készletben 88,611, drb.

Legujabb.

A házszabályok módosítása.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) A képviselőház mai ülésének végén előfordult zajos jelenetek élénk megbeszélés tárgyát képezték ma a kormánypárti klubban. Szóba jött, hogy holnap d. e. 10 órára zárt ülést kérjenek, mely módok fölött tanácskoznak a maihoz hasonló jelenetek ismétlődésének megállítására. Ezt a tervet azonban elejtették azon reményben, hogy a tanácskozások menetét hasonló incidensek nem fogják zavarni. Ha azonban ezt a föltevést nem igazolnák a legközelebbi napok, az esetre illetékes helyen határozottan célbavették a házszabályok késedelem nélküli módosításának kezdeményezését.

Udvari ebéd.

Budapest, febr. 22. (A „Sz. N.” er. t.) Mai udvari ebédén a királyné is résztvett a 42 terítékű ebéd a nagy fehér teremben volt és ő felségeik a végén cercelet tartottak. A hölgyek estélyi öltözékben jelentek meg. Résztvettek a következők: gr. Szapáry Gyula nejevel, gr. Károlyi István nejevel, gr. Zichy Nándor nejevel, Károlyi Sándor, Pallavicini Ede nejevel, br. Wenckheim Frigyes nejevel, gr. Desseffy Aurél nejevel, gr. Csáky Albiné, gr. Andrássy Aladár nejevel, gr. Csokonics Endre nejevel.

Katonai tanácskozások.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Budapesten a napokban katonai tanácskozások lesznek a király elnöklése alatt.

A szerb kormányválság.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Belgrádi sürgöny szerint, amint Gruics Száva benyújtotta lemondását, a régensek azonnal Pasicsal értekeztek, több mint két óráig. Az eredmény az lett, hogy a kabinet alakítást elvállalta. Az még nem bizonyos, hogy az elnökségen kívül vállalt-e más tárczát is. A külügyi tárczára Gersics volt igazságügyminiszter van kiszemelve, aki a radikális párt legtekintélyesebb tagjainak egyike. Véglegesen ma délig még semmi sem volt elhatározva. A többi tárczára nézve Pasics most folytat alkudozásokat.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Belgrádból sürgönyzik: Az új szerb kormány végleg megalakult. Miniszterelnök lett Pasics, belügyminiszter: Gyája, külügyminiszter: Gyorgyevits, igazságügyminiszter: Gersics, pénzügyminiszter: Vuics, hadügyminiszter: Miletics ezredes, közgazdasági miniszter: Tausanovics, közoktatásügyi miniszter: Nikolics.

Frigyes császárné Párisban.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Frigyes császárné péntekig fog Párisban tartózkodni.

Kihallgatás.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) A király ő felsége ma délelőtt 10 órakor általános kihallgatást adott. Fogadtattak többek közt: Vancsa János érsek, gróf Tisza Lajos, gr. Pálffy János és Pável Mihály püspöki titkos tanácsosok, Mihályi Viktor püspök, báró Vécsey József és Jekeltalussy Zoltán kamarások, Kozma Sándor főügyész, Bernáth Géza a szegedi kir. ítélőtábla tanácselnöke. Bernáth Elemér a kassai kir. tábla tanácselnöke, Gottl Agost a szegedi kir. tábla tanácselnöke, Heppes Miklós a kolozsvári kir. tábla tanácselnöke, Vági Mór a győri kir. tábla tanácselnöke, dr. Laufenauer Károly egyetemi tanár, gr. Dassewffy Aurél főrendiházi tag, Márkus Gyula cz. püspök, Szabó László kuriai bíró, Debreczeni Miklós budapesti kir. táblai bíró, Bodola Lajos tanár. Ő felsége továbbá fogadta a szamaritánus-egyesület küldöttségét, mely a következő tagokból állott: gróf Szapáry Gézáé elnök, dr. Müller Kálmán, dr. Böke Gyula, dr. Bókai János, dr. Janny Gyula, dr. Stiller Bertalan egyetemi tanárok és dr. Ludwik Endre kórházi igazgató. Ezenkívül ő felsége által együtt fogadtattak Tost Gyula osztálytanácsos és Tost Károly földbirtokos.

A megyei önkormányzat pártolása.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Mint Aradrólsürgönyzik, Arad város jogügyi bizottsága a közgyűléshez javaslatot terjeszt, hogy az idegen törvényhatóságok fölirata megyei önkormányzati jog megóvása tárgyában pártoltassék.

Elkobzott izgató röpiratok.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” ered. t.) Belgrádban a rendőrség elkobozta a régenség ellen izgató röpiratokat, melyek a republikánus szellem elterjedésével vannak telve.

A patriarcha megdézsmált hagyatéka.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Zágrábból jelenti egy mai távirat. A mai tárgyaláson Grünstein tanut Ujvidékről, ki tegnap utólagosan jelentkezett vallomástételre, kihallgatták. A Gruics-féle kötelezvényekre azt vallotta, hogy a 12,000 forintos kötelezvényt 1882-ben látta és a 25,000 forintos kötelezvényt Gruics az ő jelenlétében írta reá egy kitöltetlen úrlapra. A tanut az ügyész indítványára nem bocsátották eskütételre és az elnök rendeletére hamis tanulás miatt azonnal vizsgálati fogságba helyezték. Ezzel a bizonyítási eljárás véget ért.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Zágrábból sürgönyzik: A patriarcha megdézsmált hagyatéka porében Simonovics államügyész megtartotta vádbeszédét, melyben a vádat teljesen föntartotta a vádlottak ellen.

Mihalovich érsek temetése.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. táv.) Mihalovich érsek temetésénél a király — értesülésünk szerint — gróf Paar főhadsegéd által fogja magát képviseltetni.

Orth János sorsa.

Budapest, febr. 22. (A „Sz. N.” er. táv.) Orth János sorsáról a „Patria Italiana” című olasz lap azt jelenti, hogy november 3-án Valparaisótól 8 fokkal délre, egy angol vitorlás hajó, egy osztrák-magyar kereskedelmi lobogó alatt vitorlázó más hajót szólított meg, a mely nem nevezte meg magát, csupán annyit felelt, hogy a hajón semmi baj sincs. Az angol kapitány azt állítja, hogy Orth János „Szent Margit”-ja volt ez

a szemhatáron feltűnt hajó. A hirt tudatták a „Szent Margit” másodkapitányának Fiume mellett lakó feleségével.

Szőrnyű robbanás egy kőszénbányában.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Halifaxból távirják, hogy a springhilli kőszénbányában tegnapelőtt nagy robbanás történt. Eddig harmincz bányásznak a holttesteit hozták napvilágra. Attól tartanak, hogy a többi bányász is életét veszítette. — Egy későbbi halifaxi távirat jelenti: A springhilli kőszénbányából eddig 75 holttestet hoztak ki. Attól tartanak, hogy a halottak száma még sokkal nagyobb, mert a robbanás alkalmával álitólag körülbelül ezer ember volt a bányákban.

A színész nő gyilkosa.

Budapest, febr. 23. (A „Sz. N.” er. t.) Barkeniev Sándor volt gárdahuszártiszt bűnpörét, aki Visznovszka Mária ismert színésznőt lelötte, mint Varsóból táviratozzák, három napi tárgyalás után befejezték. Az ítéletet ma délelőtt hirdette ki a törvényszék, mely szerint Barkeniev Sándor volt gárdahuszártisztet Visznovszka színésznőnek hirtelen felindulásban elkövetett meggyilkolásáért nyolcz évi kényszermunkára és összes jogainak elvesztésére ítélte.

REGÉNYCSARNOK.**Asszony asszony ellen.**

— Angol regény. —

43

— Az lehetetlen, — válaszolt Greville udvariasan meghajolva, aztán egyszerű minden hízlegéstől ment hangon tette hozzá: hiszen jól ismerem miss Gall művészetét. Eszter elpirult, Mary pedig sajátságos gyönyört érzett. Igen, helyesen ítélte meg a férfit. Lényének alapvonása a jóság. — Barátnőmnem, az öreg lady Dorchesternek van egy festménye öntől, miss Gall, — folytatá Greville, közben segítve az ékszer keresésében — gyönyörű kép. Azt hiszem, „női tanulmányfő”-nek nevezte ön. Gyakran kérdeztem, vajon azon arcz csak ideál-e, vagy valóban létező nőnek arczéke?

Mary hirtelen megfordult. Félte attól, amit Eszter mondhatna.

— Segithetek neked az ékszer keresni, Eszter? — kérde gyorsan.

Greville ránézett.

Kissé már bomályos volt a teremben, de még elég világos volt ahhoz, hogy lássa Greville az előtte álló nő szende arcját. Egész életében nem tudta elfelejteni e pillanatot.

Mary szürke téli ruhát viselt, melynek puha redői kecsesen omlottak karcsu, üde termete körül. Finom csipke gallér övezte tejfehér, tökéletes nyakát.

Greville azt hitte, álomképet lát midőn e fehér tojásdad arcot, remek szépségű vonásaival, a csodaszép kék szemeket és a tiszta magas homlokot megpillantotta.

Greville soha életében nem látott ily szép átszellemült és bájos női teremtet.

Eszter élenken megfordult.

— Ah, Mary — szólt gyorsan — megengeded, hogy bemutassam neked Carne Greville lordot; barátnőm, mrs. Arbuthust, lord Greville.

Mary a bemutatás viszonzásaul meghajolt, de nem nyújtott kezét.

— Ha a karperecz itt van, akkor könnyen meg kell találnunk, — szólt s aztán lehajolt és ő is kutatni kezdett.

— Oh, kérem hölgyeim! — kiáltott fel Greville élenken — ne fáradjanak tovább. Meg vagyok róla győződve, hogy nőm nem itt vesztette el a karékét. Igazán nem bocsáthatom meg magamnak, hogy mindkettőjüknek annyi munkát okoztam.

Greville vette a kalapját, de egy perczre még habozott.

— Azt hiszem, mrs. Arbuthust — szólt majdnem remegve — már szinte unja hallani, mennyi élvezetet okoz az ön művészete másoknak, vagy...

Mary elpirult.

— Hallott ön engem énekelni? — kérde.

— Igen hallottam önt a múlt hétfőn lady Caledonia estélyén, de nem láthattam Önt.

(— Ha láttam volna — tette hozzá gondolatban — úgy fel tudtam volna fogni az általános bámulatot és elragadtatást.)

Mary gyöngén mosolygott.

— Örvendek, hogy énekelem élvezetet okozott önnek, lord Greville. Szívesen okozok másoknak élvezetet, — felelt egyszerűen.

— Az élvezet nem az igazi kifejezés erre. Valósággal meg voltam büvölve.

Egy időre elfelejtetett ön velem mindent.

— Ah, Mary képes erre! — szólt közbe Eszter, elégtűlt mosolylyal.

Mary! mily szép név! gondolta Greville, és mennyire illik hozzá!

— Örömem közé mégis némi sajnálkozás vegyült, mrs. Arbuthust, — szólt Greville némi szünet után.

Mary kérdőleg tekintett reá.

— Az egész idő alatt azt óhajtottam, bárcsak az én édes anyám is hallhatná önt, — válaszolt Greville, és e közben azon gondolkodott, hogy látott-e már valaha ily csodaszép szemeket, és mikor, és hol? — Szegény anyám nagy beteg és sohasem hagyhatja el Barrackbourne kastélyt. Legnagyobb öröme a zene és az ön hangja elbájolná őt, mert én tudom, hogy milyem ének tetszik neki legjobban!

Mary hallgatott egy pillanatig. Arcza elpirult, midőn így szólt:

— Szerencsémnek fogom tartani, ha Barrackbourne grófnő előtt énekelhetek, bár-mikor akarna engem hallani.

— Ön eljönne Barrackbourneba? — kiáltott föl Greville, a hála érzetétől áthatva — oh, hogy köszönjem meg önnek ezt, mrs. Arbuthust?

Az ajtón hangos kopogás szakította félbe a beszélgetést.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SÁNDOR.

Nyilttér.**Selyem-Granát szöveteket,**

fekete és színes (ugyszintén minden világos színben) 95 krtól 9 frt 25 krig méterenkint (18 félsz minőségben) küld darabonként portó- és vámmentesen G. Henneberg gyári raktára (cs. és kir. udvari szállító) Zürich. Minták kívánatra azonnal, levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Kérem tessék olvasni!

Az idény előhaladottságánál fogva lehetővé válván egy nagy átvétőkendő-gyárnak egész készletét megvásárolni, azon helyzetben vagyok, hogy minden nőnek egy nagy meleg és vastag átvétőkendővel

1 frt 35 kr.

bámulatos olcsó áron szolgálhatok.

Ezen igen divatos átvétőkendők szürke színben és pedig három árnyalatban: világos, közép és sötét szürkében, és finom rojtokkal vannak ellátva, sötét bordurel, egy és fél méter hosszúak, egy és fél méter szélesek. Ez a legnagyobb ajta átvétőkendő.

Kapható utánvét mellett

638

S. Altmann

kivitteli házából

Wien I., Dominikanerbastei 23.

Másolat.
6398/1891.

115

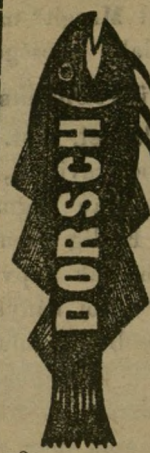
Hirdetmény.

Alólirott m. kir. p. ü. igazgatóság részéről közbirré tétetik, hogy a kincstár birtokába átment államkölcsonnel terhelt és alább fölsorolt házak, 1891. évi márczius hó 1-én d. e. 9 órakor ezen pénzügyigazgatóság tanácstermében tartandó nyilvános árverésen a n. m. pénzügyminiszterium jóváhagyásának fönntartása mellett és következő föltételek alatt eladatnak. 1. Árverezni kívánók, — az árverés vezetőjénél az illető ház kikiáltási árának, ha az 3000 frt alól van 5%-kát azon fölüli összegnél pedig 2 és fél %-át készpénzben letenni kötelesek, mely bánatpénz, ha az illető nem leend az ingatlan vevője, azonnal visszaadatik. 2. A vevő által letett bánatpénz a vételárba mint tőke-törlesztés fog beszámíttatni, a fönntmaradó vételárt vevő államkölcson módjára a még hátra lévő 40 év alatt 5¹/₁₀ százaléktól fél évi részletekben lesz köteles fizetni, jogában áll azonban vevőnek a vételárt előbb is lefizetni és ha a vételár felét lefizetendő, az ingatlan vevőre kérelme folytán telek könnyvileg is átírható. 3. Az eladandó házakra f. évi február hó végéig 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, mely ajánlatokhoz a fönnt körülírt összegű bánatpénz letételét igazoló kir. adóhivatali nyugta csatolandó, — és az ily módon beadott ajánlatok folytán ha elfogadhatóknak találtatnának, az illető házak árverésre nem fognak bocsájtatni, végül megjegyeztetik, hogy a kikiáltási áron alól az illető házak nem árvereztetnek el. Az eladandó házak a következők:

Párisi-körut	25. sz. a.	ház kikiáltási ár	2610 frt.
Berlini-körut	21. sz. a.	"	740 "
Bécsi-körut	9. sz. a.	"	6500 "
Szilléri-s.-ut	31. sz. a.	"	6350 "
Sz.-György-tér	9. sz. a.	"	18200 "
Délibáb-utca	42. sz. a.	"	3000 "

Szegeden, 1891. február hó 19 én.

Csiszár, s. k.

63

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMAJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában. SZEGEDEN kapható: Gyuritsza Lipot, Fónagy J., Keresztes A. és Bokor A. urak gyógyszerertárában, valamint ifj. Aigner József, Tóth Péter, Brem Vilmos és Beregi Lajos kereskedésében

103/1891. vh. szám.

116

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a szegedi kir. járásbíróság 468/91. számú végzése által König József szegedi kereskedő javára. végrehajtást szenvedett Csillag M. Emil kerekedő, szegedi lakos ellen, 250 frt tőke, ennek 1890. évi december hó 31. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 95 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 308 frt 60 krra becsült férőingek, nyakkendők, csipkék és különféle női divatárakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1754/91. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szegeden, a kir. polg. törvényszék árverési termében leendő eszközölsére 1891. évi márczius hó 4-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érín-

tett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott nál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. Végre kötelesek bérbe- vagy haszonbérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéseig alulírott nál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított föltételek szerint lesz. kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1891. febr. 16. napján

Szabados Géza,
kir. bírósági végrehajtó

Mödlingi czipőgyár

Szegeden, Kárász-utca 12. sz.

Dus raktár

női-, férfi-, és gyermek-czipőkben,

továbbá:

báli-, séta-, menyaszonyi-, estély-,
házi- és tornaczipőkben,
száraz és utazó-csizmákban.

A legolcsóbb szabott gyári árak, minden pár talpába bepréselve van.

Elvem: jó és olcsó ár.